

leżności przypadające na rzecz pozostałych jednostek fundujących podlegają ściągnięciu w drodze sądowej.

3. Pobrane i ściągnięte od dłużnika kwoty wpływają na rzecz jednostki fundującej, a mianowicie, gdy jednostką fundującą jest:

- rada narodowa — na dochód budżetu tej rady,
- przedsiębiorstwo, bank oraz Państwowy Zakład Ubezpieczeń — na uzupełnienie środków, będących źródłem finansowania stypendiów fundowanych,
- instytucja lub organizacja — na rachunek tej instytucji lub organizacji.

§ 8. 1. W roku 1959 źródłem finansowania przez rady narodowe stypendiów fundowanych są środki finansowe, ustalone w drodze uchwał tych rad o dodatkowych kredytach w

trybie przewidzianym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

2. Minister Finansów dokona na wnioski ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, przeniesienia części kredytów, ustalonych na stypendia dla studentów szkół wyższych w budżecie centralnym na rok 1959, z rozdziału 89 „Pomoc dla studentów” do właściwego rozdziału klasyfikacji budżetowej, z przeznaczeniem tych kredytów na stypendia uzupełniające, o których mowa w § 5.

3. W roku 1959 wnioski, o których mowa w § 5 ust. 1, mogą być zgłaszane do dnia 30 czerwca 1959 r.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 1959 r. (poz. 235).

RAMOWY WZÓR UMOWY

W dniu 19 . . . r. w i i i i i
 pomiędzy
 (nazwa prezydium rady narodowej, przedsiębiorstwa,

 instytucji, organizacji, banku)
 zwanym(iej) w dalszym ciągu niniejszej umowy „fundatorem”,
 reprezentowanym przez
 (stanowisko oraz imię i nazwisko)
 z jednej strony, a Ob.
 zamieszkałym w przy ul.
 studentem
 roku Wydziału
 (nazwa szkoły wyższej)

zwanym w dalszym ciągu umowy „stypendystą” z drugiej strony, zawarła zostaje następująca umowa w przedmiocie warunków przyznania stypendium fundowanego:

§ 1. Fundator zobowiązuje się wypłacać stypendyście za pośrednictwem (nazwa szkoły wyższej)

przez miesięcy w roku, poczynwszy od dnia 19 . . . r. stypendium do końca studiów według stawek stypendiów pieniężnych zwyczajnych, przewidzianych przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 6, poz. 35), zwiększonych o %, tj.:

- w okresie studiów na I roku zł miesięcznie,
- w okresie studiów na II i III roku zł miesięcznie,
- w okresie studiów na IV i wyższych latach zł miesięcznie.

§ 2. Fundator zastrzega sobie prawo kontroli wyników nauki stypendysty.

§ 3. 1. Stypendysta zobowiązuje się po ukończeniu studiów podjąć pracę u fundatora i wykonywać ją przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium fundowanego.

2. Ponadto stypendysta zobowiązuje się na żądanie fundatora do odbywania u niego praktyk studenckich, objętych planem studiów.

§ 4. 1. Fundator zobowiązuje się zatrudnić u siebie stypendystę po ukończeniu studiów w okresie nie krótszym od okresu pobierania stypendium fundowanego.

2. W okresie zatrudnienia stypendysty fundator stosować będzie do niego przepisy regulujące stosunek pracy obowiązujący w danym zakładzie.

§ 5. Fundator ma prawo w porozumieniu ze szkołą wyższą cofnąć lub wstrzymać wypłatę stypendium, jeśli stypendysta przestanie odpowiadać warunkom określonym w § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 powołanego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. lub jeśli odmówi wykonania zobowiązania przyjętego wobec fundatora w § 3 ust. 2 niniejszej umowy.

§ 6. 1. W razie niezgłoszenia się stypendysty do pracy u fundatora w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia ostatniego egzaminu dyplomowego stypendysta zobowiązany jest do zwrotu fundatorowi całości pobranego stypendium.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem terminu, o którym mowa w § 3 ust. 1 umowy, z winy stypendysty.

§ 7. Fundator zastrzega sobie prawo nałożenia na stypendystę obowiązku zwrotu pobranych przez niego stypendiów również w przypadkach przewidzianych w § 5 niniejszej umowy.

§ 8. Umowa niniejszą sporządzona zostaje w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymuje każda ze stron, a trzeci egzemplarz fundator przekazuje

.
 (nazwa szkoły wyższej)
 Stypendysta Fundator

 (podpis) (podpis)

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 maja 1959 r.

w sprawie lekarzy właściwych do stwierdzania ciężkiej choroby obłożnej, uniemożliwiającej odbycie kary aresztu orzeczonej przez kolegium karno-administracyjne przy prezydium rady narodowej.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie wykonywania kar aresztu orzeczonych przez kolegia karno-administracyjne przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 126) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zaświadczenie o ciężkiej chorobie obłożnej, usprawiedliwiającej odstąpienie od przymusowego doprowadzenia ukaranego do zakładu karnego dla odbycia kary aresztu orzeczonej przez kolegium karno-administracyjne przy prezydium rady narodowej, powinno być wystawione przez:

- 1) ordynatora oddziału szpitala (sanatorium), w którym osoba wezwana do odbycia kary przebywa na leczeniu,
 - 2) lekarza rejonowego przychodni (ośrodka zdrowia), jeżeli osoba wezwana do odbycia kary pozostaje na leczeniu i stale zamieszkuje w rejonie zapobiegawczo-leczniczym znajdującym się pod opieką tego lekarza albo
 - 3) lekarza-kierownika przychodni (ośrodka zdrowia), właściwej ze względu na miejsce pobytu osoby wezwanej do odbycia kary — w pozostałych wypadkach.
- § 2. 1. Zaświadczenia, o których mowa w § 1, powinny

być wystawione według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Przepisy §§ 6 i 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie niektórych orzeczeń wydawanych przez zakłady społeczne służby zdrowia (Dz. Nr 20, poz. 92) stosuje się odpowiednio.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Zdrowia: w z. A. Pacho

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. Z. Sznek

(pieczęć zakładu społecznego służby zdrowia)

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1959 r. (poz. 236 i)

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Stwierdza się, że Ob. ur. dnia
 (imię i nazwisko) (data urodzenia)
 zam. w legitymujący się
 (adres)
 cierpi na ciężką chorobę
 (rodzaj, numer i data wystawienia dowodu)

obłożną, której przypuszczalny czas trwania określa się na dni, to jest do dnia
 Zaświadczenie niniejsze wydaje się w celu przedstawienia organom Milicji Obywatelskiej dla usprawiedliwienia niemożności stawienia się do odbycia kary aresztu orzeczonej przez kolegium karno-administracyjne przy prezydium rady narodowej.

(pieczęć z imieniem i nazwiskiem oraz stanowiskiem lekarza wydającego orzeczenie)

(podpis lekarza)

237

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kolno Międzychodzkie” obszar lasu o powierzchni 13,89 ha w Leśnictwie Kolno Nadleśnictwa Państwowego Międzychód, położony w miejscowości Kolno, w gromadzie Bielsko, w powiecie międzychodzkiem województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 6 oddział lasu, poddziały „a”, „c”, „d” według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Międzychód na okres lat 1946—1955. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych fragmentu naturalnego lasu liściastego malowniczo położonego między dwoma jeziorami.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z tym że na obszarze oddziału 6 c, d dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczegól-

ności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby,
- g) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków,
- j) wnoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł